

Müəllim-defektoloqların hazırlanmasında bioloji-tibbi elmlərin əhəmiyyəti

K.D.Uşinski “İnsan təhsilin subyekti kimi. Pedagoji Antropologiya təcrübəsi” kitabında yazırıdı: “İnsanı hər cəhətli təbiyə etmək üçün onu hər cəhətdən tanımaq lazımdır”. Uşinskinin bu ideyası müəllimlər, pedagoqlar üçün zəruridir və müəyyən mənada “Defektologyanın tibbi-bioloji əsasları” kursunun qurulması üçün əsas metodiki göstərişdir.

“Defektologyanın tibbi və bioloji əsasları” kursu özündə “Xüsusi defektoloji təhsili” tədris planı istiqamətində vəcib olan bir sira elmləri əhatə edir. Bu istiqamətdə əsas elmlərdən biri də “Uşaq orqanizminin anatomiyası və fiziologiyasının yaş xüsusiyyətləri”dır. Bu fənnin öyrənilməsi tələbələrde insanın ontogenetik inkişafı, insan orqanizminin quruluşu və fealiyyəti haqqında aydın və vahid fikirlər formalasdırır, orqanizmin funksional sistemlərinin rolunu, onların uşağın ontogenetik inkişafının müxtəlif mərhələlərində və ontogenetik inkişaf prosesində normal və patoloji şərtlər daxilində vahid adaptiv reaksiyaların formalşmasına qarşılıqlı təsirini aydın dərk etməyə səbəb olur, tələbələrin elmi dünyagörüşünü inkişaf etdirir.

Kursda əldə edilən əsas biliklər insanın mahiyyəti, mənşəyi, onun fiziki və psixi sağlamlığına dair problemlərə rasiyalı baxış üçün möhkəm bünövrəyə çevirilir. Bu elm neyrofiziologiya, neyropsixiologiya, əqli qüsurlu uşaqların disontogenetik inkişafı, analizator sistemlərinin pozuntuları (eşitmə, görmə), nitq qüsurları və s. kimi elmlərin öyrənilməsi və başa düşülməsi üçün baza hesab olunur.

Bütün tibbi-bioloji elmlər loqopedlərin, tiflopedagoqların, olioqofrenopedaqoqların, məktəbəqdər və ibtidai təhsil müəllimlərinin hazırlanmasında təbii-əməi əsas sayılır. Yaş anatomiyası, fiziologiyası haqqında məlumatlar, sağlam həyat tərzinin formalşmasında və uşağın əqli-psixi inkişafında analizator sistemlərinin fealiyyəti, ali sinir fealiyyəti, şorti refleks əlaqələrin formalşması qanunauyğunluqlarının rolu və əhəmiyyətini dərk etməyə xidmet edir.

Bioloji-tibbi biliklər ilkin və ikinci pozuntuları (L.S.Viqotskiyə görə ilkin və

ikinci qüsür) müəyyən etməyə, disontogenetik inkişafın müxtəlif variantlarında onların mahiyyətinin dərk edilməsinə kömək edir. Bunların iki qrup simptomları var: ilkin - xəstəliyin bioloji təbiətdən qaynaqlanan pozuntular (hiss orqanlarının zədələnməsi ilə eşitmə və görmə pozuntuluğu, serebral iflic, müəyyən kortikal zonaların yerli lezyonları və s.) və ikinci dərəcəli, abnormal sosial inkişafla şərtlənən pozuntular. Bu bölgü inkişaf anomaliyalarını anlamaq və sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlarla korreksiyaedicisi işin təşkili və aparılması üzrə sonrakı praktik fealiyyətdə olduqca vacibdir.

Birinci qüsür inkişaf etməmiş və ya zədələnmış xarakterli ola bilər. Çox vaxt onların birləşməsi müşahidə olunur. İkinci dərəcəli qüsür abnormal inkişafın korreksiyasında əsas obyektdir. İkinci dərəcəli qüsür strukturuna xəstəlik prosesinin xüsusiyyətini və uşaqlıq dövründə disontogenetik xüsusiyyətlərini eks etdirən komponentlər daxildir. İkinci dərəcəli pozğunluqların başvermə mexanizmi fərqlidir. İkinci qüsurlar zamanı zədələnmiş funksiya ilə birbaşa əlaqəsi olan funksiyalar pozulur - bu, spesifik inkişafdan qalmadır. Buraya eşitmə qüsürü olan uşaqlarda nitq qavrayışının zeif inkişafı aid ola bilər. İkinci dərəcəli inkişaf geriliyin zədələnmə amni sensitiv dövrlə təsdiç edən funksiyalar aiddir. Neticədə, müxtəlif təhlükələr müəyyən dərəcədə oxşar nəticələrə getirib çıxarır.

İkinci dərəcəli pozuntuların inkişafında çox vacib bir faktor sosial məhrumiyyət faktorudur. Müxtəlif inkişaf pozuntuları müxtəlif seviyyədə ünsiyyətə mane olur, bununla da bilik və bacarıqların mənimşənilməsini tormozlaşdırır. Bu hallarda inkişaf pozğunluqlarının vaxtında aparılmayan psixiologiya və pedagoji korreksiya idrak psixi funksiyalarının açıq şə-

kildə pozulmasına, ikincili sosial-pedagoji laqeydiliyə, emosional və şəxsi sferada pozuntulara səbəb ola bilər.

Tibbi və bioloji elmlər, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların inkişafı zamanı, ibtidai və ikinci dərəcəli dəyişiklikler, yəni bioloji və sosial cəhətdən müəyyən edilmiş pozuntular arasında iyerarxiyanın anlaşılması təmin edir. Əgər ilkin mərhələdə öyrənmə və təbiyə üçün əsas manə ilkin qüsurdursa, sonralar ikincili psixi gerilik, eləcə də mənfi şəxsiyyət dəyişiklikləri uşaqın öyrənməsinə və adekvat sosial uyğunlaşmasına mane olaraq aparıcı yer tutmağa başlayır. Qüsürün erkən psixoloji və pedagoji korreksiyası bir çox cəhətdən bu qrup uşaqlar üçün öyrənmə, şəxsiyyətin formalşaması və sosial kompensasiyasını yaxşılaşdırır.

İkinci psixi inkişaf geriliyi - psixi disontogenetik - ümumi və ya xüsusi psixi funksiyalarda və həmçinin psixikanın müəyyən sahələrinin inkişafının sürət və vaxt nisbətində olan pozuntulardır.

Dizontogenetik inkişafın müxtəlif variantlarında psixi funksiyaların pozuntularının həm qarvayış, həm yaddaş, həm təfəkkürə bağlı bir sıra fenomenoloji oxşarlığı məlumdur.

Uşaq orqanizmi, onun funksional sistemlərin rolinin aydın şəkildə başa düşülməsi üçün, uşaq orqanizminin inkişafında onların qarşılıqlı əlaqəsi, uşaqın ontogenetik inkişaf mərhələlərinin öynənilməsi ilə yanaşı, disontogenetik inkişafın hər bir variantının klinik mənzərəsi haqqında biliklər də tələb olunur.

Psixi disontogenetik inkişafın altı variansi var: ümumi inkişaf geriliyi, psixi inkişaf ləngiməsi, zədələnmiş psixi inkişaf, kəsirli psixi inkişaf, təhrif olunmuş psixi inkişaf, disharmonik və ya ahəngsiz psixi inkişaf. Bu variantlardan ən çox yayılmış dizontogenetik modeli olioqfrənəyadır (əqli gerilik, intellektual gerilik). İntellektual qüsurların (əqli gerilik və demensiya) öyrənilməsi ilə bağlı məsələlər defektologiyada ən vacib məsələlərdəndir. Əqli geriliyi olan uşaqların sayı azalmır. Bunu statistika da sübut edir. Psixi inkişafdan qalma (olioqfrənəy) psixi xəstəlik deyil, spesifik vəziyyətdir. Əqli geriliyin özünün müalicəsi yoxdur, ancaq əqli geriliyi olan uşaq bioloji imkanları daxilində inkişaf edib öyrə-

nə bilər. Əqli geriliyin dərəcəsində asılı olaraq daha böyük və ya az nailiyətlər əldə oluna bilər.

Ağır və dərin dərəcədə psixi inkişaf ləngiməsi (PİL) olan uşaqlar uşaqlıqda olil hesab olunurlar. PIL-in bütün variantlarında yalnız psixi inkişafın ləngiməsi nəzərdə tutulur. Bu ləngimə yaşa uyğun olan bilik ehtiyatının olmaması, təfəkkürün inkişaf etməməsi, intellektual diqqətin aşağı olması, intellektual fəaliyyət zamanı tez doyma, oyun maraqlarının üstünlüyü ilə təzahür edir. Bu uşaqlar öz biliklərinin sərhəddi daxilində kifayət qədər düşüne bilir.

Zədələnmiş psixi inkişaf - demensiya, normal ontogenetik inkişaf dövründən sonra, 2-3 yaşdan sonra baş beyin müxtəlif növ zədələnmələri nəticəsində baş verir. Demensiya zamanı psixi funksiyaların pozulmasının ümumiliyi və iyerarxiyası yoxdur, əksinə, pozuntuların parsiallığı (hissəli, fokallıq) görünür. Demensiya qüsürün strukturu mürekkebdür, yüksək polimorfizmə xarakterizə olunur və bu, həm intellektual pozuntulara, həm də emosional-iradi pozuntulara aiddir.

Kəsirli psixi inkişaf - ayrı-ayrı sistemlərin - görmə, eşitmə, nitq, dəyər-hərəkət sistemi və s. birincili çatışmazlığı olan disontogenez növüdür. Sensor sferanın patologiyasında inkişaf anomaliyaları ümumi xüsusiyyətlərə malikdir. Sensor sferanın bütün növ patologiyalarında təfəkkürün inkişaf sürətində, ümumiləşdirmə və müqayisə proseslərində ləngimə;

zədələnmiş analizatorla bağlı informasiyanın qəbulu, emali və saxlanılması qabiliyyətinin azalması; eləcə də ümumi xüsusiyyət - (nitq) şifahi vasitəçiliyin kifayət qədər olmaması nəzərə çarpar.

Təhrif olunmuş psixi inkişaf - erkən uşaqlıq autizm sindromu. Bu çox mürəkkəb psixopatoloji vəziyyətdir.

Əhəngsiz psixi inkişaf. Buraya psixopatiya və şəxsiyyətin patoloji inkişafı daxildir. Bunlar emosional-iradi sferanın disontogenezə əsaslanan psixi inkişaf anomaliyalarıdır. Bu, bir sıra anomallar şəxsiyyət xüsusiyyətləri ilə məhdudlaşan davamlı disharmoniyadır. Bu zaman sosial mühite adaptasiyanın davamlı pozulması və psixi vəziyyətin dekompensasiyası müşahidə olunur. Disontogenetik inkişafın bu növündə hətta intellekt emosional sferanı tənzimləyə bilmir.

Tələbələrin disontogenezin müxtəlif növlərində psixi fəaliyyətin müəyyən sahələrinin pozuntuları haqqında bilikləri mənimşəməsi, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların idrak və şəxsi sferalarının xüsusiyyətləri, pozuntuların etiologiyası, qanunauyğunluqları və inkişaf mexanizmləri (patokinezi) barədə məlumatların artmasına kömək edir. Əldə edilmiş biliklər gələcəkdə erkən və məktəbəqədər yaşı sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların təlim-təbiyəsi və korreksiyası fealiyyəti zamanı gigiyenik və profilaktik tədbirlərin savadlı aparılması üçün əsas kimi xidmet edir.

Onto - və dizontogenetik inkişaf zamanı uşaqların anatomik, fizioloji və psixi xüsusiyyətləri haqqında biliklər tələbələrə gələcəkdə peşə fəaliyyətlərində bir çox imkanlar yaradır:

- normal və sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların psixofiziki inkişafının diaqnostik və proqnostik göstəricilərini müəyyən etmək;
- inkişafın müxtəlif mərhələlərində uşaqların psixofiziki inkişafının gedisətinə nəzarət etmək;
- sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların şəxsiyyət və davranış xüsusiyyətlərinin diaqnostikası və müəyyən edilməsi;
- ümumi bilik və bacarıqlarının tətbiqi əsasında psixoloji tədqiqatlar aparmaq;
- uşaqların fərdi intellektual xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və aydınlaşdırmaq;
- sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların fərdi və yaş xüsusiyyətlərini nəzərə almaqla onların tədrisi yollarını və metodlarını işləyib hazırlamaq;
- uşaqın böyüməsi və inkişafi prosesində orqanizmdə baş verən dəyişikliklərə uyğun olaraq metodları seçmək və istifadə etmək;
- hər bir uşaq üçün adekvat olan korreksiyaedici-pedaqoji proses;
- tibbi və sosial yardımın vaxtında göstərilməsi;
- sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların təhsil sahəsində imkanlarını, ehtiyaclarını, nailiyətlərini öyrənmək və əldə edilmiş nəticələr əsasında onların təhsili, təbiyəsi, inkişafı üçün fərdi yollar planlaşdırmaq;
- yaşı xüsusiyyətlərinə uyğun diferensiallaşdırılmış islah-təbiyə fealiyyəti ni səmərəli təşkil etmək və həyata keçirmək;
- uşaq və yeniyetmələrin fərdi-əmək adaptasiyası məsələlərini həll etmək;
- sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sağlamlığının yaxşılaşdırılmasının müasir üsullarını nəzərə alaraq öz peşə fealiyyətini təşkil etmək;
- müasir təhsil texnologiyalarından istifadə etməklə təhsilin keyfiyyətini təmin etmək.

Sevda MİRZƏYEVƏ,
BSU-nun İbtidai təhsil kafedrasının baş müəllimi